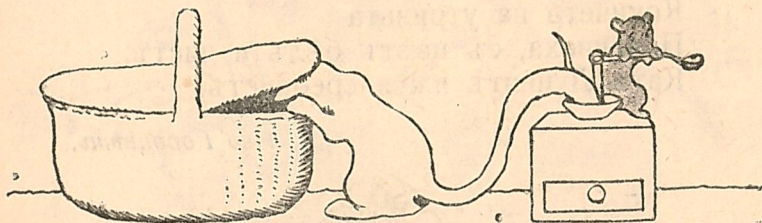

КАКЪ НАША КОТАНА БЕЗЪ ОПАШКА ОСТАНА.

Единъ недѣленъ день Котана
Самичка въ кухнята остана
И почна веднага да шета
Навредъ по всичкитѣ къшета,
Дано се съ нѣщичко омаже;
При хлѣба въ кошницата даже
Пъхна си лакомо главата,
Но тука я снайдѣ бѣдата!

Наблизу воденичка стара,
Въ която черъ пиперець съ мяра
Стопанката дробѣше често,
Стоеше на почтенно мѣсто.
Задъ нея пъкъ мишле игриво
Спотайваше се и страхливо
Все току гледаше Котана —
Глава ѝ клатѣше съ закана
И готвѣше се тамъ зловѣщо
Да ѝ направи лошо нѣщо!

Котана, безъ да подозира
Въ каква опасностъ се намира,
Ядѣше си самодоволно,